

Auglýsing

um samkomulag samkvæmt 20. grein samnings milli Norðurlanda um aðstoð í skattamálum frá 7. desember 1989.

Til þess að framfylgja samningnum milli Norðurlanda frá 7. desember 1989 um aðstoð í skattamálum, sem nær til Danmerkur, Færeyja, Grænlands, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, hefur samkvæmt 20. grein hans verið gert samkomulag um eftirfarandi ákvæði:

1. Með orðunum „öflun framtala eða annarra upplýsinga“ í 1. gr. b) í samningum er átt við öflun framtala eða annarra upplýsinga vegna skattlagningar eða annarra ráðstafana í skattamálum í því aðildarríki sem biður um aðstoð. Með þeim er einnig átt við afhendingu framtala eða annarra gagna, í frumriti eða afriti, sem skilað hefur verið inn vegna skattlagningar eða annarra ráðstafana vegna skattlagningar í því aðildarríki þar sem beiðst er aðstoðar.
2. Með sköttum sem veita ber aðstoð er einnig átt við:
 - a) dráttarvexti og vanskilaálag eða annað gjald, sem lagt er á vegna vangreiðslu, í einu aðildarríkjanna fram að þeim tíma að krafa er lögð fram til innheimtu í hinu aðildarríkinu, eða vegna vanrækslu á upplýsinga- eða framtalsskyldu vegna álagningar á skatti eða opinberum gjöldum (álag, viðbótargjald o.s.frv.).
 - b) slíka dráttarvexti og vanskilaálag eða annað álag, sem lagt er á vegna vangreiðslu skatta í einu aðildarríkjanna eftir að krafan hefur verið lögð fram til innheimtu í hinu aðildarríkinu og sérstök beiðni um aðstoð fylgir, og
 - c) greiðslu á innheimtukostnaði og févítu að svo miklu leyti sem kostnaðurinn og févítu eru ekki til komin vegna málsmeðferðar fyrir dómi.
- 3.A. Með skatti á „vélknúin ökutæki“ skv. 2. gr. samningsins, 1. mgr. h) 2), er átt við skatta og gjöld skv. eftirfarandi lögum með síðari breytingum:
 - a) í Danmörku: skráningargjald á vélknúin ökutæki skv. lögum nr. 221 frá 26. maí 1971 og þungaskatt á vélknúin ökutæki skv. lögum nr. 99 frá 28. mars 1962;
 - b) í Finnlandi: skatt skv. lögum um skatt á vélknúin ökutæki (722/66) og lög um bifreiða- og bifhjólaskatt (482/67);
 - c) í Færeyjum: gjald skv. lögþingslögum nr. 102 frá 1. október 1986 um skráningargjald á vélknúin ökutæki;
 - d) á Grænlandi: gjald skv. landsþingslögum nr. 3 frá 16 júní 1987 um gjald á vélknúin ökutæki;
 - e) á Íslandi: árlegt gjald eða kílómetragjald á bifreiðar, sem ekki ganga fyrir bensíni skv. lögum nr. 3/1987 og bifreiðagjald skv. lögum nr. 39/1988;
 - f) í Noregi: gjöld skv. lögum frá 19. júní nr. 2/1959, það er gjald á vélknúin ökutæki, gjald fyrir fyrstu skráningu hjólhýsa; og

g) í Svíþjóð: skatta skv. umferðarskattalögum (1973:601) og (1988:327), lögum (1976:339) um skatt á söluvagna og lögum (1988:328) um umferðarskatt á erlend ökutæki

3.B. Með „virðisaukaskatti og öðrum almennum söluskatti“ í 2. gr. sammingsins, 1. mgr. h) 3), er átt við skatta og gjöld í eftirfarandi lögum með síðari breytingum:

- a) í Danmörku: gjöld skv. lögum nr. 102 frá 31. mars 1967 um almennan söluskatt (virðisaukaskatt);
- b) í Finnlandi: skatt skv. lögum um söluskatt (532/63);
- c) í Færeyjum: (hefur ekki verið lagður á sem stendur);
- d) á Grænlandi: (hefur ekki verið lagður á sem stendur);
- e) á Íslandi: almennan söluskatt skv. lögum nr. 10/1960 og skatt skv. lögum um virðisaukaskatt skv. lögum nr. 50/1988;
- f) í Noregi: gjald skv. lögum frá 19. júní 1969 um virðisaukaskatt; og
- g) í Svíþjóð; skatt skv. lögum (1968:430) um virðisaukaskatt.

3.C. Með „sérsköttum“ skv. 2. gr. sammingsins, 1. mgr. h) 4), er átt við skatta og gjöld í eftirfarandi lögum með síðari breytingum:

- a) í Danmörku: gjöld skv. lögum nr. 628 frá 8. desember 1982 um bensíngjald, lögum nr. 414 frá 18. desember 1968 um gjald á súkkulaði og sælgæti, lögum nr. 98 frá 17. mars 1971 um gjald á vín og ávaxtavín, lögum nr. 153 frá 6. maí 1980 um gjald á brennd vín, lögum nr. 62 frá 19. febrúar 1986 um björgjald, lögum nr. 68 frá 28. febrúar 1950 um gjald á ilmvoð, snyrtivörur o.fl., lögum nr. 68 frá 25. mars 1955 um tóbaksgjöld, lögum nr. 174 frá 7. maí 1975 um gjald á ábyrgðatryggingar vélknúinna ökutækja o.fl., lögum nr. 607 frá 21. desember 1946 um neyslugjald, lögum nr. 406 frá 20. ágúst 1976 um syrgjald o.fl., lögum nr. 413 frá 20. ágúst 1976 um gjald á tryggingar skemmtibáta, lögum nr. 634 frá 21. desember 1977 um gjald á ákveðnar smásöluumbúðir, lögum nr. 453 frá 7. september 1977 um gjald á ákveðnar olíuvörur, lögum nr. 265 frá 9. júní 1982 um gjald á steinkol, brúnkol og koks o.fl., lög nr. 577 frá 15. desember 1983 um gjald á ölkelduvatn, ýmsum vökvum og gosdrykkjaefnum o.fl., lögum nr. 441 frá 6. september 1977 um leiguflugsgjald, lögum nr. 89 frá 9. mars 1977 um rafmagnsgjald, lögum nr. 291 frá 29. júní 1979 um gasgjald, lögum nr. 174 frá 30. apríl 1969 um stimpilgjald, lögum nr. 284 frá 23. maí 1973 um gjald á fjármagnstilflutning, lögum nr. 313 frá 20. desember 1915 um kauphallarstimpilgjald, lög nr. 228 frá 22. apríl 1987 um gjald vegna framsals á hlutabréfum o.fl. (hlutabréfaskattalögin) lög nr. 575 frá 25. nóvember 1977 um gjald á fyrstu sölu vissra íbúða, lög nr. 832 frá 21. desember 1988 um gjöld vegna klórfluorkolefna o.fl. (CFC gjöld), lög nr. 834 frá 21. desember 1988 um ákveðin umhverfisgjöld (einnota vörur og baráttutæki), lög nr. 376 frá 6. júlí 1988 um sjóð vegna staðbundinna útvarpsstöðva, lög nr. 838 frá 19. desember 1989 um gjöld vegna úrgangs og hráefna, lög nr. 830 frá 19. desember 1989 um launatengd gjöld þeirra fyrirtækja sem starfa á fjármagnsmörkuðum, gjöld skv. lögum nr. 44 frá 14. mars 1955 um ýmsan neysluskatt og gjöld skv. lögum nr. 43 frá 14. mars 1955 um ráðstafanir til takmörkunar á neyslu.
- b) í Finnlandi: skatta og gjöld skv. lögum um gjald á tóbak (875/79), lögum um gjald á sælgæti (867/79), lögum um gjald á bjór (877/79), lögum um gjald á gosdrykki (870/79), lögum um gjald á matvæli (868/79), lögum um gjald á eldsneyti (948/82), lögum um gjald á æta feiti (879/79), lögum um gjald á sykur (872/79), lögum um gjald á áburð (881/79), lögum um skatt á áfenga drykki (869/79), lögum um öryggisbirgða-

- gjald (1105/83), lögum um gjald á eggjahvítudefni (1092/85), lögum um gjald á olíuúrgang (894/86), lögum um olíuvarnarsjóð (379/74), lögum um happdrættisskatt (259/70), lögum um skatt á ákveðin tryggingariðgjöld (664/66), lögum um stimpilgjöld (662/43), lögum um kvikmyndahúsaskatt (366/64), lögum um skatt á vélknúin ökutæki (722/66) og lögum um bifreiða- og bifhjólaskatt (482/67);
- c) í Færeyjum: lögbingslög nr. 23 frá 23. febrúar 1950 um innflutningsgjald o.fl., (framleiðslugjald), lögbingslög nr. 99 frá 1. október 1986 um sérstakt gjald á brennsluolíu o.fl., lögbingslög nr. 37 frá 26. maí 1988 um ferðagjald og lögbingslög nr. 11 frá 9. apríl 1968 eins og þeim var breytt með lögum nr. 8 frá 16. janúar 1990 um gjald á happdrættisvinninga o.fl.;
- d) á Grænlandi: gjöld skv. landþingslögum nr. 1 frá 6. maí 1989 um innflutning á vörum og innflutningsgjöld, nr. 8. frá 25. október 1985 um veitingahúsagjald vegna sölu og veitinga sterkra drykkja, nr. 7 frá 31. október 1987 um happdrættisgjöld og nr. 8 frá 31. október 1987 um stimpilgjald nr. 3 frá 17. maí 1990 um gjald á spilakassa, nr. 16 frá 18. október 1990 um farþegaflug innan Grænlands og nr. 20 frá 25. október 1990 um gjöld á rækju;
- e) á Íslandi: lög um vörugjald nr. 97/1987, lög um tekjuöflun til vegagerðar nr. 3/1987, lög um skemmtanaskatt nr. 158/1970, lög um sérstakt gjald af innfluttum bifreiðum og bifhjólum nr. 4/1960, lög um stimpilgjald nr. 36/1978 og lög um flugvallarskatt nr. 31/1987;
- f) í Noregi: gjald á innflutt brennd vín og léttvín o.fl. og gjald á innflutt alkóhól í bragðefnum o.fl. (lög frá 19. júní 1964 nr. 1), björgjald (lög frá 28. júní 1912 nr. 4), gjald á tóbak, steinolíu, bátavélar, raforku, smurolíu, súkkulaði og sælgæti o.fl., sykur, óáfenga drykki (með og án kolsýru), umbúðir fyrir drykkjarvörur, snyrtivörur, hópferðir með flugi og umhverfisþillandi rafhlöður (lög frá 19. maí 1933 nr. 11), gjöld á vélknúin ökutæki, sem talin eru með í 3. gr. A f) (lög frá 19. júní 1959 nr. 2), gjald á þóknun til erlendra listmanna o.fl. (lög frá 5. apríl 1963 nr. 10), skjalagjald, útvarps- og sjónvarpsgjald (lög frá 13. júní 1980 nr. 36) og gjald á útbúnað til upptöku eða flutnings á tali og tónum eða myndum (lög frá 12. júní 1981 nr. 69); og
- g) í Svíþjóð: lög um skatt á happdrættisvinninga (1928:376), lög um sérstakan vöruskatt (1941:251), gjöld og skattar skv. lögum um almennan orkusatt (1957:262), lögum um bensínskatt (1961:372), lögum um tóbaksskatt (1961:394), lög um innflutningsgjald á tiltekið sætabrauð (1968:361), lögum um skatt á auglýsingar (1972:266), lögum um skatt á getraunir (1972:820), lögum um sérstakan skatt á olíuvörur og kol (1973:1216), lögum um niðurrif bifreiða (1975:343), lögum um skatt á drykkjarvörur (1977:306), lögum um skatt á sölu vélknúinna ökutækja (1978:69), lögum um skatt á tilteknar ferðir (1978:144), lögum um skatt á tilteknar hljóðsnældur (1982:691), lögum um skatt á myndbandstæki (1982:1200), lögum um skatt á tiltekna raforku (1982:1201), lögum um skatt á viðskipti með tiltekin verðbréf (1983:1053), lögum um sérstakan skatt á raforku frá kjarnorkuverum (1983:1104), lögum um skatt til að útrýma vissum eignum (1984:351), lögum um skatt á tilteknar drykkjarumbúðir (1984:355), lögum um stimpilgjald hjá þinglýsingarembættum (1984:404), lögum um stimpilgjöld á tiltekin hlutabréf (1984:405), lögum um gjald á skordýra- og illgresiseitur (1984:410), lögum um umhverfisskatt á innanlandsflug (1988:1567), lög um skatt á brennistein (1990:587) og lög um umhverfisgjald vegna losunar á köfnunarefnisoxíði við orkuframleiðslu (1990:613).

3.D. Með gjöldum skv. 2. gr. samningsins, 1. mgr. h) 5), er átt við skatta og gjöld í eftirfarandi lögum með síðari breytingum:

- a) í Danmörku: atvinnurekendagjald til dagpeningasjóðsins, sbr. 41. gr., 4. mgr., 11. og 13. gr. og 15. gr., 2. mgr., laga nr. 262 frá 7. júní 1972 um dagpeninga vegna veikinda og barnsfæðinga, gjald vegna óskyldubundinna trygginga í samræmi við 27. gr. laga nr. 852 frá 20. desember 1989 um dagpeninga vegna veikinda eða barnsfæðinga, útgerðargjald, sbr. 21. gr., 4. mgr., laga nr. 311 frá 9. júní 1971 um opinbera sjúkratryggingu, atvinnurekendagjald vegna greiðslu eftirlauna fyrir eftirlaunaaldur, sbr. 54. og 55 gr. laga nr. 624 frá 28. september 1987 um lífeyri almennatrygginga, tryggingariðgjald o. fl. sem tryggingaskyldur atvinnurekandi skal greiða til sérstaklega viðurkennds tryggingarfélags eða -samtaka sbr. 42., 43. og 44. gr. auglýsingar félagsmálaráðuneytisins frá 25. júní 1987 um vinnuslysatrygginga- lög, álögð gjöld, skv. lögum um félagslega aðstoð (lög nr. 333 frá 19. júní 1974), þegar má skv. 7. gr., sbr. 27. gr., innheimta hann sem persónulegan skatt, gjald skv. lögum um viðbótareftirlaun vinnumarkaðarins (lög nr. 46 frá 7. ágúst 1964), V. kafla (ATP), atvinnurekendagjald til atvinnuleysistrygginga (lög nr. 114 frá 24. mars 1970) og vinnumarkaðsgjald skv. lögum nr. 840 frá 18. desember 1987;
- b) í Finnlandi: gjöld og iðgjöld skv. lögum um almenn eftirlaun (347/56), sjúkratryggingarlögum (364/63), lögum um félagslegt tryggingagjald atvinnurekenda (366/63) og lögum um skóggæslufélög (558/50);
- c) í Færeyjum: lögbingslög nr. 68 frá 9. júní 1988 ásamt breytingarlögum nr. 6 frá 16. janúar 1990 um ábyrgðarsjóð vegna samninga fiskiðnaðarins og launa o.fl.;
- d) á Grænlandi: tryggingariðgjald sem tryggingaskyldur atvinnurekandi skal greiða til viðurkenndra tryggingarfélaga, sbr. 48., 49. og 50. gr. tilskipunar fyrir Grænland nr. 558 frá 28. desember 1979 um vinnuslysatryggingu og atvinnurekendagjald skv. landsþingslögum nr. 5 frá 23. apríl 1988 um innheimtu fjár til að fjármagna starfsþjálfunarstyrki;
- e) á Íslandi: gjöld skv. lögum um almennatryggingar nr. 67/1971, lögum um atvinnuleysistryggingar nr. 96/1990, lögum um Iðnlánasjóð nr. 76/1987 og lögum um launaskatt nr. 14/1965 svo og lög um aðstöðugjald o.fl., skv. V. kafla laga um tekjustofna sveitarfélaga nr. 90/1990, kirkjugarðsgjald, skv. lögum um kirkjugarða nr. 21/1963, og iðnaðarmálagjald, skv. lögum um iðnaðarmálagjald nr. 48/1975;
- f) í Noregi: gjöld skv. lögum frá 17. júní 1966 um almennatryggingar og lögum frá 19. júní 1969 um gjöld á fjárfestingar o.fl. svo og gjald skv. konungsúrskurði frá 17. desember 1971 með ákvæðum um ofhleðslugjald; og
- g) í Svíþjóð: lög um skóggæslugjald (1946:324), gjöld skv. lögum um almennatryggingar (1962:381), lögum um ofhleðslugjald (1972:435), lögum um vinnuslysatryggingar (1976:380), lögum um tryggingar vegna eftirlauna að hluta til (1979:84), lögum um félagsleg gjöld (1981:691), lögum um almennt launagjald (1982:423) og lögum um launatengd gjöld atvinnurekenda (1984:668), lög um sérstakan launaskatt (1990:659), lög um skatt á eftirlaunatekjur (1990:661), lög um gjöld af tilteknum iðgjaldagreiðslum (1990:662), lög um sérstakan skatt á iðgjöld hóplíftrygginga o.s.frv. (1990:1427);

3.E. Samkomulagið gildir einnig um skatta og gjöld sem eðlislík eru þeim sköttum og gjöldum sem nefnd eru í staflíðum (A -D), sem lögð hafa verið á fyrir undirritun samkomulagsins eða kunna að vera lögð á eftir undirritun í stað fyrrnefndra skatta og gjalda. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu svo fljótt sem auðið er tilkynna hvoru öðru um meiri háttar breytingar á löggjöf hvers og eins aðildarríkis.

4. Upplýsingaskylda skv. 11. gr. samningsins nær einnig til upplýsinga um greidda tímabundna fjárhagsaðstoð.
5. Með beiðni um aðstoð við innheimtu skal fylgja, í frumriti eða afriti, sú ákvörðun sem skattkrafan byggist á eða opinber útdráttur úr innheimtuskrá eða annað skjal þar sem efni kröfunnar kemur fram.

Í beiðninni skal taka fram:

- a) hvaða stjórnvöld óska aðstoðar;
- b) varðandi greiðsluskyldan einstakling: nafn, heimilisfang, fæðingardag og ár (kennitölu) og sveitarfélag svo og ef unnt er vinnustað og dvalarstað;
- c) varðandi greiðsluskylda lögaðila: tegund félags, nafn og heimilisfang;
- d) þar sem svo á við, stað í því ríki, sem beðið er um aðstoð, þar sem eign greiðsluskylds aðila er að finna og tegund eignar;
- e) tegund kröfu og upphæð, þar með talda vexti, tímabil sem krafan nær yfir og hvenær krafan fyrnist að öllu eða hluta skv. lögum eigin ríkis;
- f) grundvöll vaxtaútreiknings eða gjalda skv. 2. gr. a) eða b); og
- g) önnur atriði sem geta einfaldað eða flýtt fyrir innheimtu kröfunnar.

Samsvarandi upplýsingar skulu fylgja beiðni um aðstoð til að tryggja greiðslu skattkröfu.

6. Beiðni um aðstoð við skattinnheimtu má því aðeins leggja fram að samanlögð krafa, þar með ekki talin upphæð skv. 2. lið 2. gr., sé hærri en 2500 danskar krónur, 1500 finnsk mörk, 25000 íslenskar krónur, 2500 norskar krónur eða 2500 sænskar krónur.
7. Innheimt er í gjaldmiðli þess aðildarríkis, sem beðið er um aðstoð. Viðkomandi stjórnvöld í því ríki skulu, svo fljótt sem auðið er eftir að beiðni um aðstoð berst, umreikna þá upphæð sem beiðnin tekur til í eigin gjaldmiðil skv. gengisskráningu seðlabanka þann dag sem beiðnin barst og nær innheimta til þannig umreiknaðar upphæðar. Við umreikning má beita reglum um jöfnun upphæðar, sem kunna að vera í gildi skv. lögum þess ríkis.

Verði gengisbreyting á meðan innheimta stendur yfir geta, vegna breytingarinnar bær stjórnvöld í því aðildarríki sem beðið er um aðstoð ákveðið hvaða gengisskráning skuli notuð.

Ofangreind ákvæði koma ekki í veg fyrir að greiðsla þeirrar upphæðar sem beiðnin tekur til geti farið fram í gjaldmiðli þess aðildarríkis sem biður um innheimtu.

Varðandi Færeyjar og Grænland gildir dönsk króna sem gjaldmiðill.
8. Innheimtustofnun skal svo fljótt sem auðið er greiða þá upphæð sem innheimtist vegna aðstoðar skv. þessum samningi, inn á reikning seðlabanka þess aðildarríkis sem innheimta var gerð fyrir í seðlabanka eigin ríkis.

Innleggi skulu fylgja upplýsingar um nafn og heimilisfang þeirrar innheimtustofnunar sem á að fá upphæðina svo og hvaða skattkröfu upphæðin á við.

Innkonna upphæð má einnig leggja inn á póstgíróreikning þeirrar innheimtustofnunar sem bað um aðstoð.

Þar sem svo á við dregst máls- og skiptakostnaður frá innheimtri upphæð (22. gr. samningsins).

Með „innheimtustofnun“ er í þessari grein átt við:

í Danmörku:	Toll- og skattstjórnin,
í Finnlandi:	Lénsskattstjóraembætti, héraðstollstöðvar og bifreiðarskráningarskrifstofan,
í Færeyjum:	Gjaldstofa Færeyja,
á Grænlandi:	Skattstjóri,
á Íslandi:	Gjaldheimtan í Reykjavík,
í Noregi:	Skattafógetaembættið í Osló, og
í Svíþjóð:	Krúnufógetaembætti.

Með „seðlabanka“ er í þessari grein átt við,

í Danmörku:	Þjóðbanki Danmerkur,
í Finnlandi:	Finnlandsbanki,
í Færeyjum:	Landsbanki Færeyja,
á Grænlandi:	Nuna bankinn hf.,
á Íslandi:	Seðlabanki Íslands,
í Noregi:	Noregsbanki, og
í Svíþjóð:	Ríkisbanki Svíþjóðar.

9. Gjalddeyrisyfirfærsla vegna skattgreiðslna frá einu aðildarríki til annars fer fram skv. gildandi greiðslusamkomulagi milli þessara ríkja.

Samkomulag þetta öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er bær stjórnvöld í öllum aðildarríkjunum hafa undirritað það og gildir um þau mál sem eftir gildistöku þess berast bærum stjórnvöldum í því aðildarríki sem aðstoðar er leitað hjá.

Samkomulag þetta er gert í átta eintökum á dönsku, færeysku, grænlensku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku, og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og eru allir textarnir jafngildir.

Nuuk hinn 19. júní 1991.

Fyrir Danmörk:	Jonna Sneum
Fyrir Færeyjar:	Peter A. Lamhaug
Fyrir Grænland:	Kaare Hagemann
Fyrir Finnland:	Hillel Skurnik
Fyrir Ísland:	Garðar Valdimarsson
Fyrir Noreg:	Martin Wikborg
Fyrir Svíþjóð:	Kerstin Boström

Framangreint sendist hér með öllum hlutaðeigandi til upplýsingar og eftirbreytni.

Fjármálaráðuneytið, 2. september 1991.

F. h. r.
Indriði H. Þorláksson.

Snorri Olsen.